

Εφημερίδα

« ΤΟ ΒΗΜΑ »

« Πρώτα το πολιτικό σύστημα »

11 Ιουνίου 2006

Πρώτα το πολιτικό σύστημα

Του Σ. ΚΟΣΜΙΔΗ

Συμφωνώ σε
ένα εκλογικό σύστημα
που θα αναδεικνύει
τους χρήσιμους και όχι
τους απλά ευχάριστους,
τους αποτελεσματικούς
και όχι τους απλά
αναγνωρίσιμους

Η ΕΚΦΡΑΣΗ προτίμησης σε κάποιο εκλογικό σύστημα απαντά σε ένα ερώτημα πρωτότερο και τελευταίο σε μια σειρά ερωτημάτων που πρέπει να προαπαντηθούν. Θέτω ενδεικτικά τα ερωτήματα:

Μέσα από το εκλογικό σύστημα:
α) Επιθυμούμε την ανάδειξη ισχυρών, αυτοδύναμων, μονοκομματικών κυβερνήσεων ή ευνοούμε συμμαχικές κυβερνήσεις προγραμματικών συγκλίσεων; Αρα, ενισχυμένη ή απλή αναλογική;
β) Επιθυμούμε εκλογικές περιφέρειες ισομεγέθεις και ανταποκρινόμενες στη γεωγραφική και πληθυσμιακή διάταξη και διάρθρωση της χώρας ή ανεχόμαστε την άκρως ανορθολογική συνύπαρξη εκλογικών περιφερειών των σαράντα και πλέον εδρών με μονοεδρικές ή διεδρικές;
γ) Επιθυμούμε τη διατήρηση του σημερινού τρόπου εκλογής βουλευτών, ο οποίος νομοτελειακά ευνοεί τον διαγκωνισμό μεταξύ υποψηφίων του ίδιου κόμματος, ο οποίος με τη σειρά του οδηγεί συχνά σε ανταγωνισμό οικονομικής εξάρτησης, απατηλών υποσχέσεων και χτυπημάτων κάτω από τη μέση;
δ) Επιθυμούμε την ύπαρξη αδιαφανών και υστερόβουλων ιδιωτικών χρηματοδοτήσεων των κομμάτων και των υποψηφίων, που εξασφαλίζουν συγκριτικό πλεονέκτημα σε όσους βρίσκουν και δαπανούν τα περισσότερα, ή τον αυστηρό περιορισμό στη δημόσια και μόνο χρηματοδότηση;
ε) Επιθυμούμε την άκρατη κομματικοκρατία, την πλήρη επαγγελματοποίηση των πολιτικών και την είσοδο στην πολιτική ανέπαγγελων προσώπων;
στ) Επιθυμούμε βουλευτές-πρέσβεις των απαιτήσεων της εκλογικής τους περιφέρειας, διαμεσολαβητές ανάμεσα στους ψηφοφόρους και στη διοίκηση, άκριτους κομματικούς χειροκροτητές ή βουλευτές που εκφράζουν και υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον, καλύπτουν για κάθε κόμ-

μα όλο το θεματικό φάσμα της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, συγκροτούν ομάδες διαταξικές και αντιπροσωπευτικές, ικανές να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της νομοπαραγωγής και του κοινοβουλευτικού ελέγχου; Χωρίς βέβαια να παραγνωρίζεται ο ρόλος των κομμάτων ως θεσμών-πυλώνων της δημοκρατίας.

ζ) Επιθυμούμε κόμματα παραγοντιστικών μηχανισμών διαφόρων επιπέδων εξουσίας ή κόμματα ανοιχτών θυρών και μυαλών, όπου ζυμώνονται οράματα, πολιτικές, στρατηγικές για τη χώρα και την κοινωνία;
η) Επιθυμούμε ρόλο της Βουλής και των βουλευτών όπως ισχύει, δηλαδή όπου ο επιμελής και χρήσιμος δεν διακρίνεται από τον αδιάφορο και αμελή; Χρειαζόμαστε βουλευτές τριακόσιους ή λιγότερους αλλά πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, αξιολογούμενους από τα κόμματα που τους χρίζουν ως υποψηφίους ανάμεσα σε πολλούς και από τους πολίτες που επιλέγουν ανάμεσα σε πολύ λίγους.

Καταλήγω: Ζούμε σε χώρα όπου το δημοκρατικό πολίτευμα λειτουργεί. Αν θέλουμε τη βελτίωση της λειτουργικότητας και της αποτελεσματικότητάς του και την προσαρμογή του στο πλαίσιο της συμμετοχής μας σε υπερεθνικά σύνολα, οφείλουμε να το επεξεργαστούμε εκ νέου, έτσι που να συνδυάζει τη δημοκρατική νομιμοποίηση με την αποτροπή της εξάρτησης και της διαπλοκής και θα επιτρέψει την είσοδο στον πολιτικό στίβο περισσότερων υγιών δυνάμεων.

Αν διαπιστώνεται παθογένεια, αυτή δεν οφείλεται στο εκλογικό σύστημα. Έχει ρίζες στο πολιτικό σύστημα και στο κομματικό φαινόμενο, στην πολιτική και στους πολιτικούς, με άλλα λόγια στην έλλειψη καθαρών σχέσεων και διακριτών ρόλων στους φορείς της δημόσιας, οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου.